

[Jimmy Stahr]

»Jeg tror, det er vigtigere, at der til enhver tid sættes ind på de områder, hvor ulykkesudviklingen tilsiger det.«

Ja men jeg synes også, det er rigtigt, at der skal være mulighed for at sætte ind på de områder, hvor ulykkesudviklingen tilsiger det, men det behøver jo ikke at betyde, at man ikke både kan have nogle rammer og nogle målsætninger ved siden af. Jeg ville egentlig være noget mere tryk, hvis ministeren f.eks. satte sig som mål med færdselssikkerhedsarbejdet at forsøge at nedbringe ulykkestallet, f.eks. med 200 om året eller med 300, og jeg tilsiger regeringen støtte til sådanne mere konkrete forslag. Det er i det hele taget de konkrete og praktiske ting, vi savner i den foreliggende redegørelse. Det er måske også et spørgsmål om organiseringen, som jeg eventuelt vil vende tilbage til i anden omgang. Men foruden ulykkestallene kunne man også bruge andre ting som udgangspunkt.

Vi er f.eks. alle sammen blandede færdselsbrugere, forstået på den måde, at de fleste af os er både gående, cyklist, kollektiv-rejsende og bilister. Det er for øvrigt et karakteristisk billede af Danmarks trafik. Ser vi igen ud ad vinduet, vil vi se alle typer mellem hinanden. Det er selvfølgelig med til at give problemer, men det skulle jo også gøre os i stand til at forstå hinanden noget bedre, at vi optræder i disse forskellige roller. Jeg nyder selvfølgelig som bilist de gode veje, som vi har i Danmark, med fornuftige afskærmninger, med gode signaler og fine oversigtsforhold, men det hjælper mig desværre ikke, når jeg som cyklist er spærret inde i en svær krydssituation.

Jeg har hørt en bilist sige, at man betaler så meget for at køre i bil, underforstået at man så også har særlige rettigheder i trafikken. Jeg mener omvendt, at de svage trafikanter netop må beskyttes fra folketingets side.

Jeg vil helt konkret foreslå, at man satsede kraftigt på information og uddannelse af børn og ældre. Her har vi to typiske mindretalsgrupper, der virkelig har behov for hjælp. Jeg vil foreslå, at man afsatte nogle penge til at eksperimentere med de problemer, cyklist har i kryds, måske som en gulerod til de kommuner, der gerne vil være med.

Nu kan man selvfølgelig henvise mig til finansloven, men det ville faktisk være bedre,

hvis ministeren selv satte sig i spidsen for et initiativ, der netop kunne hjælpe på de mange krydsulykker.

Jeg synes endvidere, man skulle overveje at sætte sig som mål at hjælpe amterne. En stor del af amternes udgifter går til hospitaler og veje, ca. 80 pct. af deres udgifter, og det er netop de udgifter, der er afhængige bl.a. af ulykkestallet; derfor kunne det være en god idé at støtte amterne i deres indsats. Der er jo nogle enkelte amter, der har taget fat, og jeg blues næsten ved at nævne Roskilde amt som et af dem, der virkelig har gjort noget, men der er også andre amter, der sikkert gerne ville gå i gang, hvis de fik en eller anden form for gulerod. Derfor kunne det være en god idé at støtte amterne, også med penge, men det skal ikke være på den måde, som indenrigsministeren ynder: opgaven ud til amterne og så en nedskæring af bloktilskuddet, fordi de har været så dumme at tage imod opgaven – men faktisk lige omvendt.

Jeg synes også, at ministeren hurtigst muligt skulle afklare regeringens forhold til færdselssikkerhedskommissionen. Afsnittet i redegørelsen er desværre typisk for en del af redegørelsens form. Jeg har omhyggeligt læst det flere gange, men jeg ved faktisk ikke rigtig, hvad det er, ministeren mener. I den ene sætning står der ganske vist, at man vil fortsætte kommissionsarbejdet, men i eftersætningen kommer det så, at man ønsker en anden sammensætning og et andet kommissorium. Ja men er det så færdselskommissionen, der fortsætter? På den ene side og på den anden side, det kunne for mig at se være mottoet for redegørelsen.

Socialdemokratiet vil gerne være med til konkrete initiativer på baggrund af den redegørelse, der er givet, og vi vil også gerne være med til at betale for initiativerne.

Svend Åge Petersen (KF):

Hvorfor skal der overhovedet bruges kræfter og midler på færdselssikkerhedsarbejdet? Spørgsmålet er i dag temmelig overflødig og måske også lidt urimeligt. Det er overflødig, fordi der allerede i snart 20 år har været gjort mange bestræbelser på at fremme færdselssikkerheden, og når man så læser justitsministerens skriftlige redegørelse, vil man kunne se, at der helt generelt er tale om, at dette arbejde også har givet meget positive